

23 Disember 2016
23 December 2016
P.U. (A) 353

WARTA KERAJAAN PERSEKUTUAN

*FEDERAL GOVERNMENT
GAZETTE*

PERINTAH CUKAI PENDAPATAN (KONVENSYEN
MENGENAI BANTUAN TADBIR BERSAMA DALAM
PERKARA CUKAI) 2016

*INCOME TAX (CONVENTION ON MUTUAL
ADMINISTRATIVE ASSISTANCE IN TAX MATTERS)
ORDER 2016*

DISIARKAN OLEH/
PUBLISHED BY
JABATAN PEGUAM NEGARA/
ATTORNEY GENERAL'S CHAMBERS

AKTA CUKAI PENDAPATAN 1967

PERINTAH CUKAI PENDAPATAN (KONVENSYEN MENGENAI BANTUAN TADBIR
BERSAMA DALAM PERKARA CUKAI) 2016

PADA menjalankan kuasa yang diberikan oleh seksyen 132B Akta Cukai Pendapatan 1967 [*Akta 53*], Menteri membuat perintah yang berikut:

Nama

1. Perintah ini bolehlah dinamakan **Perintah Cukai Pendapatan (Konvensyen mengenai Bantuan Tadbir Bersama dalam Perkara Cukai) 2016**.

Bantuan tadbir bersama dalam perkara cukai

2. Diisytiharkan bahawa perkiraan yang dinyatakan dalam Jadual telah dibuat oleh Kerajaan Malaysia dengan kerajaan yang telah menandatangani Konvensyen mengenai Bantuan Tadbir Bersama dalam Perkara Cukai untuk menggalakkan semua bentuk bantuan tadbir dalam perkara berkenaan dengan apa-apa jenis cukai dan adalah suai manfaat bahawa perkiraan itu hendaklah dikuatkuasakan.

JADUAL

KONVENSYEN MENGENAI BANTUAN TADBIR BERSAMA DALAM PERKARA CUKAI

Teks dipinda oleh peruntukan Protokol yang meminda Konvensyen mengenai Bantuan Tadbir Bersama dalam Perkara Cukai, yang mula berkuat kuasa pada 1 Jun 2011.

Mukadimah

Negara-negara anggota Majlis Eropah dan negara-negara anggota Organisasi Kerjasama dan Pembangunan Ekonomi (OECD), penandatanganan Konvensyen ini,

Mengambil kira bahawa perkembangan pergerakan antarabangsa orang, modal, barang dan perkhidmatan – walaupun ia dengan sendirinya sangat bermanfaat – telah meningkatkan kemungkinan pengelakan dan pelarian cukai dan oleh yang demikian menghendaki peningkatan kerjasama dalam kalangan pihak berkuasa cukai;

Mengalukan pelbagai usaha yang dibuat dalam tahun-tahun kebelakangan ini untuk memerangi pengelakan dan pelarian cukai pada peringkat antarabangsa, sama ada secara dua hala atau pelbagai hala;

Mengambil kira bahawa usaha yang terselaraskan antara Negara-Negara perlu untuk menggalakkan semua bentuk bantuan tadbir dalam perkara berkenaan dengan apa-apa jenis cukai sementara pada masa sama memastikan perlindungan yang mencukupi hak-hak pembayar cukai;

Mengiktiraf bahawa kerjasama antarabangsa boleh memainkan peranan penting dalam memudahkan penentuan liabiliti cukai yang betul dan dalam membantu pembayar cukai untuk menjamin hak-haknya;

Mengambil kira bahawa prinsip-prinsip asas yang memberikan hak atas tiap-tiap orang untuk mempunyai hak dan kewajipannya ditentukan mengikut tatacara undang-undang yang betul harus diiktiraf sebagai terpakai bagi perkara cukai di semua Negara dan Negara-Negara itu harus berusaha untuk melindungi kepentingan yang sah pembayar cukai, termasuk perlindungan yang sesuai terhadap diskriminasi dan cukai dua kali;

Meyakini bahawa Negara-Negara harus menjalankan langkah-langkah atau membekalkan maklumat, dengan mengambil perhatian mengenai keperluan untuk melindungi kerahsiaan maklumat, dan mengambil kira surat cara antarabangsa bagi perlindungan privasi dan aliran data peribadi;

Mengambil kira bahawa persekitaran kerjasama yang baharu telah muncul dan adalah sebaik-baiknya bahawa suatu surat cara pelbagai hala dijadikan tersedia untuk membenarkan sebanyak-banyaknya negara untuk memperoleh faedah daripada

persekitaran kerjasama yang baharu itu dan pada masa yang sama melaksanakan standard kerjasama antarabangsa yang paling tinggi dalam bidang cukai;

Berhasrat untuk membuat suatu konvensyen mengenai bantuan tadbir bersama dalam perkara cukai,

Telah bersetuju seperti yang berikut:

Bab I – Skop Konvensyen

Perkara 1 – Matlamat Konvensyen dan orang yang diliputi

1. Pihak-Pihak hendaklah, tertakluk kepada peruntukan Bab IV, memberikan bantuan tadbir kepada satu sama lain dalam perkara cukai. Bantuan itu boleh melibatkan, jika sesuai, langkah-langkah yang diambil oleh badan kehakiman.
2. Bantuan tadbir tersebut hendaklah merangkumi:
 - a. pertukaran maklumat, termasuk pemeriksaan cukai serentak dan penyertaan dalam pemeriksaan cukai luar negara;
 - b. bantuan dalam mendapatkan balik, termasuk langkah-langkah pemuliharaan; dan
 - c. penyampaian dokumen.
3. Suatu Pihak hendaklah memberikan bantuan tadbir sama ada orang yang terjejas itu ialah pemastautin atau rakyat suatu Pihak atau mana-mana Negara lain.

Perkara 2 – Cukai yang diliputi

1. Konvensyen ini hendaklah terpakai:
 - a. bagi cukai yang berikut:
 - i. cukai atas pendapatan atau keuntungan,

- ii. cukai atas laba modal yang dikenakan secara berasingan daripada cukai atas pendapatan atau keuntungan,
 - iii. cukai atas kekayaan bersih,

yang dikenakan bagi pihak suatu Pihak; dan
- b. bagi cukai yang berikut:
- i. cukai atas pendapatan, keuntungan, laba modal atau kekayaan bersih yang dikenakan bagi pihak subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan suatu Pihak,
 - ii. caruman keselamatan sosial wajib yang kena dibayar kepada kerajaan umum atau kepada institusi keselamatan sosial yang ditubuhkan di bawah undang-undang awam, dan
 - iii. cukai dalam kategori lain, kecuali duti kastam, yang dikenakan bagi pihak suatu Pihak, iaitu:
 - A. harta pusaka, pewarisan atau cukai hadiah,
 - B. cukai atas harta tak alih,
 - C. cukai penggunaan am, seperti cukai nilai tambah atau jualan,
 - D. cukai tertentu atas barang dan perkhidmatan seperti cukai eksais,
 - E. cukai atas penggunaan atau pemilikan kenderaan bermotor,
 - F. cukai atas penggunaan atau pemilikan harta alih selain kenderaan bermotor,
 - G. apa-apa cukai yang lain;
 - iv. cukai dalam kategori yang disebut dalam subperenggan iii. di atas yang dikenakan bagi pihak subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan suatu Pihak.
2. Cukai yang sedia ada yang baginya Konvesyen ini hendaklah terpakai disenaraikan dalam Lampiran A dalam kategori yang disebut dalam perenggan 1.

3. Pihak-Pihak hendaklah memberitahu Setiausaha Agung Majlis Eropah atau Setiausaha Agung OECD (kemudian daripada ini disebut sebagai “Pemegang Simpanan”) mengenai apa-apa perubahan yang akan dibuat kepada Lampiran A akibat daripada pengubahsuaian senarai yang dinyatakan dalam perenggan 2. Perubahan itu hendaklah berkuat kuasa pada hari pertama bagi bulan yang mengikut tamat tempoh tiga bulan selepas tarikh pemberitahuan itu diterima oleh Pemegang Simpanan.
4. Konvensyen ini juga hendaklah terpakai, mulai dari penerimapakaiannya, bagi apa-apa cukai yang sama atau sebahagian besarnya serupa yang dikenakan di Negara Pejanji selepas mula berkuat kuasanya Konvensyen berkenaan dengan Pihak itu sebagai tambahan kepada atau menggantikan cukai yang sedia ada yang disenaraikan dalam Lampiran A dan, dalam hal itu, Pihak yang berkenaan hendaklah memberitahu salah satu Pemegang Simpanan mengenai penerimapakaian cukai yang berkenaan itu.

Bab II – Takrif am

Perkara 3 – Takrif

1. Bagi maksud Konvensyen ini, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain:
 - a. istilah “Negara pemohon” dan “Negara dipohon” masing-masing ertinya mana-mana Pihak yang memohon bantuan tadbir dalam perkara cukai dan mana-mana Pihak yang dipohon untuk memberikan bantuan itu;
 - b. istilah “cukai” ertinya apa-apa cukai atau caruman keselamatan sosial yang baginya Konvensyen ini terpakai menurut Perkara 2;
 - c. istilah “tuntutan cukai” ertinya apa-apa amaun cukai, serta faedah atasnya, denda pentadbiran yang berkaitan dan kos sampingan bagi mendapatkan balik, yang terhutang dan belum dibayar;

- d. istilah “ pihak berkuasa berwibawa” ertinya orang dan pihak berkuasa yang disenaraikan dalam Lampiran B;
- e. istilah “rakyat” berhubung dengan suatu Pihak ertinya:
 - i. semua individu yang memiliki kerakyatan Pihak itu, dan
 - ii. semua orang di sisi undang-undang, perkongsian, persatuan dan entiti lain yang memperoleh status mereka itu daripada undang-undang yang berkuat kuasa dalam Pihak itu.

Bagi setiap Pihak yang telah membuat perisytiharan bagi maksud tersebut, istilah-istilah yang digunakan di atas boleh difahami sebagaimana yang ditakrifkan dalam Lampiran C.

- 2. Berkenaan dengan pemakaian Konvensyen ini oleh suatu Pihak, mana-mana istilah yang tidak ditakrifkan dalam Konvensyen ini hendaklah, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain, mempunyai erti yang dipunyainya di bawah undang-undang Pihak itu yang berkenaan dengan cukai yang diliputi oleh Konvensyen.
- 3. Pihak-Pihak hendaklah memberitahu salah satu Pemegang Simpanan mengenai apa-apa perubahan yang akan dibuat kepada Lampiran B dan C. Perubahan itu hendaklah berkuat kuasa pada hari pertama bagi bulan yang mengikuti tamat tempoh tiga bulan selepas tarikh pemberitahuan itu diterima oleh Pemegang Simpanan yang berkenaan itu.

Bab III – Bentuk bantuan

Seksyen I – Pertukaran maklumat

Perkara 4 – Peruntukan am

- 1. Pihak-pihak hendaklah bertukar apa-apa maklumat, khususnya sebagaimana yang diperuntukkan dalam seksyen ini, yang dijangka berkaitan bagi

pentadbiran atau penguatkuasaan undang-undang domestik berkenaan dengan cukai yang diliputi oleh Konvensyen ini.

2. Dipotong.
3. Mana-mana Pihak boleh, melalui perisytiharan yang ditujukan kepada salah satu Pemegang Simpanan, menunjukkan bahawa, mengikut undang-undang dalamannya, pihak berkuasanya boleh memberitahu pemastautin atau rakyatnya sebelum menghantar maklumat berkenaan dengan orang itu, bertepatan dengan Perkara 5 dan 7.

Perkara 5 – Pertukaran maklumat atas permintaan

1. Atas permintaan Negara pemohon, Negara dipohon hendaklah memberi Negara pemohon apa-apa maklumat yang disebut dalam Perkara 4 yang berkenaan dengan orang atau transaksi yang khusus.
2. Sekiranya maklumat yang terdapat dalam fail cukai Negara dipohon tidak mencukupi untuk membolehkannya memenuhi permintaan bagi maklumat itu, Negara itu hendaklah mengambil semua langkah yang relevan untuk memberikan kepada Negara pemohon itu maklumat yang diminta.

Perkara 6 – Pertukaran maklumat automatik

Berkenaan dengan kategori kes dan mengikut tatacara yang akan mereka tentukan melalui persetujuan bersama, dua atau lebih Pihak hendaklah secara automatik bertukar maklumat yang disebut dalam Perkara 4.

Perkara 7 – Pertukaran maklumat secara spontan

1. Suatu Pihak hendaklah, tanpa meminta terlebih dahulu, menyampaikan kepada Pihak yang satu lagi maklumat yang ada dalam pengetahuannya dalam hal keadaan yang berikut:
 - a. Pihak yang mula-mula disebut itu mempunyai alasan bagi mengandaikan bahawa terdapat kerugian cukai di Pihak yang satu lagi;

- b. orang yang boleh dikenakan cukai mendapat pengurangan atau pengecualian cukai dalam Pihak yang mula-mula disebut yang akan menyebabkan kenaikan cukai atau liabiliti cukai di Pihak yang satu lagi;
 - c. urusan perniagaan antara orang yang boleh dikenakan cukai dalam suatu Pihak dengan orang yang boleh dikenakan cukai dalam Pihak yang satu lagi dikendalikan melalui satu atau lebih negara dengan apa-apa cara yang boleh menyebabkan penjimatan cukai dalam satu Pihak atau Pihak yang satu lagi atau kedua-dua Pihak;
 - d. suatu Pihak mempunyai alasan untuk mengandaikan bahawa penjimatan cukai boleh disebabkan oleh pemindahan keuntungan secara palsu dalam kumpulan perusahaan;
 - e. maklumat yang disampaikan kepada Pihak yang mula-mula disebut oleh Pihak yang satu lagi telah membolehkan maklumat diperoleh yang menjadi relevan dalam mentaksir liabiliti cukai dalam Pihak yang kemudian itu.
2. Setiap Pihak hendaklah mengambil langkah-langkah dan melaksanakan apa-apa tatacara yang perlu untuk memastikan bahawa maklumat yang dinyatakan dalam perenggan 1 akan dijadikan tersedia untuk dihantar kepada Pihak yang satu lagi.

Perkara 8 – Pemeriksaan cukai serentak

1. Atas permintaan salah satu daripada mereka, dua atau lebih Pihak hendaklah berunding bersama-sama bagi maksud menentukan kes dan tatacara bagi pemeriksaan cukai serentak. Setiap Pihak yang terlibat hendaklah memutuskan sama ada atau tidak ingin mengambil bahagian dalam pemeriksaan cukai serentak tertentu.

2. Bagi maksud Konvensyen ini, pemeriksaan cukai serentak ertinya suatu perkiraan antara dua atau lebih Pihak untuk memeriksa secara serentak, setiapnya dalam wilayahnya sendiri, hal ehwal cukai orang atau orang-orang yang mempunyai kepentingan bersama atau yang berkaitan, dengan tujuan untuk bertukar apa-apa maklumat yang relevan yang mereka peroleh.

Perkara 9 – Pemeriksaan cukai luar Negara

1. Atas permintaan pihak berkuasa berwibawa Negara pemohon, pihak berkuasa berwibawa Negara dipohon boleh membenarkan wakil pihak berkuasa berwibawa Negara pemohon untuk hadir pada suatu bahagian pemeriksaan cukai yang sesuai dalam Negara dipohon.
2. Sekiranya permintaan itu dipersetujui, pihak berkuasa berwibawa Negara dipohon hendaklah, dengan secepat yang mungkin, memberitahu pihak berkuasa berwibawa Negara pemohon tentang masa dan tempat pemeriksaan itu, pihak berkuasa atau pegawai yang ditetapkan untuk menjalankan pemeriksaan dan tatacara dan syarat-syarat yang dikehendaki oleh Negara dipohon bagi penjalanan pemeriksaan itu. Semua keputusan berkenaan dengan penjalanan pemeriksaan cukai itu hendaklah dibuat oleh Negara dipohon.
3. Suatu Pihak boleh memaklumkan salah satu Pemegang Simpanan mengenai niatnya untuk tidak menerima, sebagai prinsip am, permintaan itu sebagaimana yang disebut dalam perenggan 1. Perisytiharan itu boleh dibuat atau ditarik balik pada bila-bila masa.

Perkara 10 – Maklumat bercanggah

Sekiranya suatu Pihak menerima daripada Pihak yang satu lagi maklumat tentang hal ehwal cukai seseorang yang didapatinya bercanggah dengan maklumat yang dalam milikannya, ia hendaklah menasihati sewajarnya Pihak yang memberikan maklumat itu.

Seksyen II – Bantuan dalam mendapatkan balik

Perkara 11 – Mendapatkan balik tuntutan cukai

1. Atas permintaan Negara pemohon, Negara dipohon hendaklah, tertakluk kepada peruntukan Perkara 14 dan 15, mengambil langkah yang perlu untuk mendapatkan balik tuntutan cukai Negara yang mula-mula disebut itu seolah-olah ia adalah tuntutan cukainya sendiri.
2. Peruntukan dalam perenggan 1 hendaklah terpakai hanya bagi tuntutan cukai yang menjadi subjek suatu surat cara yang membenarkan penguatkuasaannya dalam Negara pemohon dan, melainkan jika dipersetujui sebaliknya antara Pihak-Pihak yang berkenaan, yang tidak dipertikaikan. Walau bagaimanapun, jika tuntutan itu adalah terhadap orang yang bukan pemastautin Negara pemohon, perenggan 1 hendaklah hanya terpakai, melainkan jika dipersetujui sebaliknya antara Pihak-Pihak yang berkenaan, yang tuntutan itu mungkin tidak lagi dipersoalkan.
3. Kewajipan untuk memberi bantuan untuk mendapatkan balik tuntutan cukai berkenaan dengan si mati atau harta pusaka si mati, terhad kepada nilai harta pusaka atau harta yang diperoleh oleh setiap benefisiari harta pusaka itu, mengikut sama ada tuntutan itu hendaklah didapatkan balik daripada harta pusaka itu atau daripada benefisiari harta pusaka itu.

Perkara 12 – Langkah-langkah pemuliharaan

Atas permintaan Negara pemohon, Negara dipohon hendaklah, dengan tujuan untuk mendapatkan balik suatu amaun cukai, mengambil langkah-langkah pemuliharaan walaupun sekiranya tuntutan itu dipersoalkan atau belum lagi menjadi subjek suatu surat cara yang membenarkan penguatkuasaan.

Perkara 13 – Dokumen yang disertakan dengan permintaan

1. Permintaan bagi bantuan tadbir di bawah seksyen ini hendaklah disertakan dengan:
 - a. suatu perisytiharan bahawa tuntutan cukai itu adalah berkenaan dengan

suatu cukai yang diliputi oleh Konvensyen dan, dalam hal mendapatkan balik tuntutan cukai itu bahawa, tertakluk kepada perenggan 2 Perkara 11, tuntutan cukai itu adalah tidak atau tidak mungkin dipersoalkan,

- b. suatu salinan rasmi surat cara yang membenarkan penguatkuasaan di dalam Negara pemohon, dan
 - c. apa-apa dokumen lain yang dikehendaki bagi mendapatkan balik tuntutan cukai atau langkah-langkah pemuliharaan.
2. Surat cara yang membenarkan penguatkuasaan di dalam Negara pemohon hendaklah, jika bersesuaian dan mengikut peruntukan yang berkuat kuasa di Negara dipohon, diterima, diiktiraf, ditambah atau diganti dengan secepat yang mungkin selepas tarikh permintaan untuk bantuan diterima, oleh surat cara yang membenarkan penguatkuasaan di dalam Negara yang kemudian disebut.

Perkara 14 – Had masa

1. Persoalan berkenaan dengan apa-apa tempoh yang di luar suatu tuntutan cukai tidak boleh dikuatkuasakan hendaklah ditadbir oleh undang-undang Negara pemohon. Permintaan bagi bantuan itu hendaklah memberikan butir-butir berkenaan dengan tempoh itu.
2. Tindakan untuk mendapatkan balik tuntutan cukai yang dijalankan oleh Negara dipohon menurut suatu permintaan bagi bantuan, yang, mengikut undang-undang Negara itu, akan mempunyai kesan menangguhkan atau mengganggu tempoh yang disebut dalam perenggan 1, hendaklah juga mempunyai kesan ini di bawah undang-undang Negara pemohon. Negara dipohon hendaklah memaklumkan Negara pemohon tentang tindakan itu.
3. Dalam apa-apa hal, Negara dipohon tidaklah berkewajipan untuk memenuhi suatu permintaan bagi bantuan yang diserahkan selepas tempoh 15 tahun dari tarikh surat cara asal yang membenarkan penguatkuasaan.

Perkara 15 – Keutamaan

Tuntutan cukai yang bantuan diberikan untuk mendapatkannya balik hendaklah tidak mempunyai apa-apa keutamaan di Negara dipohon yang diberikan secara khas kepada tuntutan cukai Negara itu walaupun jika tatacara untuk mendapatkannya balik yang digunakan ialah tatacara yang terpakai bagi tuntutan cukainya sendiri.

Perkara 16 – Penangguhan bayaran

Negara dipohon boleh membenarkan penangguhan bayaran atau bayaran secara ansuran jika undang-undang atau amalan pentadbirannya membenarkannya untuk berbuat demikian dalam keadaan yang serupa, tetapi hendaklah terlebih dahulu memaklumkan Negara pemohon.

Seksyen III – Penyampaian dokumen**Perkara 17 – Penyampaian dokumen**

1. Atas permintaan Negara pemohon, Negara dipohon hendaklah menyampaikan kepada penerima dokumen, termasuk apa-apa yang berhubungan dengan keputusan penghakiman, yang datang dari Negara pemohon dan yang berkaitan dengan suatu cukai yang diliputi oleh Konvensyen ini.
2. Negara dipohon hendaklah melaksanakan penyampaian dokumen:
 - a. melalui suatu kaedah yang ditetapkan oleh undang-undang domestiknya bagi penyampaian dokumen yang mempunyai secara substantif sifat yang serupa;
 - b. setakat yang mungkin, melalui suatu kaedah tertentu yang diminta oleh Negara pemohon atau kaedah yang paling hampir dengan kaedah itu yang tersedia di bawah undang-undangnya sendiri.
3. Suatu Pihak boleh melaksanakan penyampaian dokumen secara terus melalui pos kepada orang yang berada dalam wilayah Pihak yang satu lagi.

4. Tiada apa-apa jua pun dalam Konvensyen boleh ditafsirkan sebagai menidaksahkan apa-apa penyampaian dokumen oleh suatu Pihak mengikut undang-undangnya.
5. Apabila suatu dokumen disampaikan mengikut perkara ini, ia tidak perlu disertakan dengan terjemahan. Walau bagaimanapun, jika jelas penerima tidak boleh memahami bahasa dokumen itu, Negara dipohon hendaklah membuat perkiraan supaya ia diterjemahkan kepada atau suatu ringkasan dibuat dalam bahasa rasminya atau dalam salah satu bahasa rasminya. Secara alternatif, ia boleh meminta Negara pemohon agar dokumen itu sama ada diterjemahkan atau disertakan dengan suatu ringkasan dalam salah satu bahasa rasmi Negara dipohon, Majlis Eropah atau OECD.

Bab IV – Peruntukan yang berhubungan dengan semua bentuk bantuan

Perkara 18 – Maklumat yang akan diberikan oleh Negara pemohon

1. Suatu permintaan bagi bantuan hendaklah menyatakan jika bersesuaian:
 - a. pihak berkuasa atau agensi yang memulakan permintaan yang dibuat oleh pihak berkuasa berwibawa;
 - b. nama, alamat, atau apa-apa butir-butir lain yang membantu untuk mengenal pasti orang yang berkenaan dengannya permintaan itu dibuat;
 - c. dalam hal suatu permintaan bagi maklumat, bentuk yang Negara pemohon hasratkan bagi maklumat itu dibekalkan agar memenuhi keperluannya;
 - d. dalam hal suatu permintaan bagi bantuan dalam mendapatkan balik tuntutan cukai atau langkah-langkah pemuliharaan, sifat tuntutan cukai, komponen tuntutan cukai dan aset yang daripadanya tuntutan cukai itu boleh didapatkan balik;
 - e. dalam hal suatu permintaan bagi penyampaian dokumen, sifat dan subjek dokumen yang hendak disampaikan;

- f. sama ada ia bertepatan dengan undang-undang dan amalan pentadbiran Negara pemohon dan sama ada ia mempunyai justifikasi selaras dengan kehendak Perkara 21.2.g.
2. Sebaik sahaja apa-apa maklumat lain yang relevan dengan permintaan bagi bantuan sampai kepada pengetahuannya, Negara pemohon hendaklah menyampaikannya kepada Negara dipohon.

Perkara 19 – Dipotong

Perkara 20 – Respons terhadap permintaan bagi bantuan

1. Jika permintaan bagi bantuan dipenuhi, Negara dipohon hendaklah memaklumkan Negara pemohon mengenai tindakan yang diambil dan keputusan bantuan itu dengan secepat yang mungkin.
2. Jika permintaan itu ditolak, Negara dipohon hendaklah memaklumkan Negara pemohon mengenai keputusan itu dan alasan baginya dengan secepat yang mungkin.
3. Jika, berkenaan dengan suatu permintaan bagi maklumat, Negara pemohon telah menyatakan bentuk yang ia hasratkan bagi maklumat itu dibekalkan dan Negara dipohon boleh berbuat demikian, Negara dipohon hendaklah membekalkannya dalam bentuk yang diminta.

Perkara 21 – Pelindungan terhadap orang dan had kepada kewajipan untuk memberikan bantuan

1. Tiada apa-apa jua pun dalam Konvensyen ini boleh menyentuh hak dan pelindungan yang dijamin terhadap terhadap orang oleh undang-undang atau amalan pentadbiran Negara dipohon.
2. Kecuali dalam hal Perkara 14, peruntukan Konvensyen ini tidak boleh ditafsirkan sebagai mengenakan kewajipan terhadap Negara dipohon:

- a. untuk menjalankan langkah-langkah yang bercanggah dengan undang-undang atau amalan pentadbirannya sendiri atau undang-undang atau amalan pentadbiran Negara pemohon;
- b. untuk menjalankan langkah-langkah yang akan bertentangan dengan dasar awam (*ordre public*);
- c. untuk membekalkan maklumat yang tidak boleh didapati di bawah undang-undangya sendiri atau amalan pentadbirannya atau di bawah undang-undang Negara pemohon atau amalan pentadbirannya;
- d. untuk membekalkan maklumat yang akan menzahirkan apa-apa rahsia perdagangan, perniagaan, perindustrian, komersil atau profesional, atau proses perdagangan, atau maklumat yang penzahirannya akan bertentangan dengan dasar awam (*ordre public*);
- e. untuk memberikan bantuan tadbir jika dan setakat yang ia fikirkan bahawa pencukaian dalam Negara pemohon bertentangan dengan prinsip pencukaian yang diterima umum atau dengan peruntukan suatu konvensyen pengelakan cukai dua kali, atau mana-mana konvensyen lain yang telah dibuat oleh Negara dipohon dengan Negara pemohon;
- f. untuk memberikan bantuan tadbir bagi maksud mentadbir atau menguatkuasakan peruntukan undang-undang cukai Negara pemohon, atau apa-apa kehendak yang berkaitan dengannya, yang mendiskriminasikan seorang rakyat Negara dipohon berbanding dengan seorang rakyat Negara pemohon dalam keadaan yang sama;
- g. untuk memberikan bantuan tadbir jika Negara pemohon belum mengambil semua langkah yang munasabah yang tersedia di bawah undang-undangya atau amalan pentadbirannya, kecuali jika langkah-langkah itu diambil akan mengakibatkan kesukaran yang tidak berpadanan;

- h. untuk memberikan bantuan untuk mendapatkan balik tuntutan cukai dalam hal yang beban tadbir bagi Negara itu adalah jelas tidak berpadanan dengan manfaat yang akan didapati oleh Negara pemohon.
3. Jika maklumat diminta oleh Negara pemohon mengikut Konvensyen ini, Negara dipohon hendaklah menggunakan langkah-langkah pengumpulan maklumatnya untuk memperoleh maklumat yang diminta, walaupun Negara dipohon mungkin tidak memerlukan maklumat itu bagi maksud cukainya sendiri. Kewajipan yang terkandung dalam ayat terdahulu adalah tertakluk kepada had yang terkandung dalam Konvensyen ini, tetapi tidak sekali-kali dalam apa jua hal had itu boleh, termasuk secara khususnya perenggan 1 dan 2, ditafsirkan untuk membenarkan suatu Negara dipohon untuk menolak daripada membekalkan maklumat semata-mata kerana ia tidak mempunyai kepentingan domestik terhadap maklumat itu.
4. Tidak sekali-kali dalam apa jua hal peruntukan Konvensyen ini, termasuk secara khususnya perenggan 1 dan 2, ditafsirkan untuk membenarkan suatu Negara dipohon untuk menolak daripada membekalkan maklumat semata-mata kerana maklumat itu disimpan oleh bank, institusi kewangan yang lain, penama atau orang yang bertindak dalam kapasiti agensi atau fidusiari atau kerana ia berkaitan dengan kepentingan pemilikan dalam seseorang.

Perkara 22 – Kerahsiaan

1. Apa-apa maklumat yang diperoleh suatu Pihak di bawah Konvensyen ini hendaklah dikira sebagai rahsia dan dilindungi mengikut cara yang sama sebagaimana maklumat yang didapati di bawah undang-undang domestik Pihak itu dan, setakat yang diperlukan untuk memastikan tahap perlindungan data peribadi yang perlu, mengikut perlindungan yang ditentukan oleh Pihak yang membekalkan sebagaimana yang dikehendaki di bawah undang-undang domestiknya.
2. Maklumat itu hendaklah dalam apa-apa hal dizahirkan hanya kepada orang atau pihak berkuasa (termasuk mahkamah dan badan pentadbiran atau penyeliaan)

yang berkenaan dengan taksiran, pemungutan atau mendapatkan balik, penguatkuasaan atau pendakwaan berkenaan dengan, atau penentuan rayuan berhubung dengan, cukai Pihak itu, atau pengawasan perkara di atas. Hanya orang atau pihak berkuasa yang dinyatakan di atas boleh menggunakan maklumat itu dan hanya bagi maksud itu. Mereka boleh, walau apa pun peruntukan perenggan 1, menzahirkannya di dalam prosiding mahkamah awam atau dalam keputusan penghakiman yang berhubungan dengan cukai itu.

3. Jika suatu Pihak telah membuat suatu reservasi yang diperuntukkan dalam subperenggan a. perenggan 1 Perkara 30, mana-mana Pihak lain yang memperoleh maklumat daripada Pihak itu tidak boleh menggunakannya bagi maksud cukai dalam kategori yang tertakluk kepada reservasi itu. Serupalah juga, Pihak yang membuat reservasi itu tidak boleh menggunakan maklumat yang diperoleh di bawah Konvensyen ini bagi maksud cukai dalam kategori yang tertakluk kepada reservasi itu.
4. Walau apa pun peruntukan perenggan 1, 2 dan 3, maklumat yang diterima oleh suatu Pihak boleh digunakan bagi maksud lain apabila maklumat itu boleh digunakan bagi maksud lain di bawah undang-undang Pihak yang membekalkan dan pihak berkuasa berwibawa Pihak itu membenarkan penggunaan sedemikian. Maklumat yang diberikan oleh suatu Pihak kepada Pihak yang satu lagi boleh dihantar oleh pihak yang terkemudian kepada Pihak ketiga, tertakluk kepada kebenaran awal oleh pihak berkuasa berwibawa Pihak yang mula-mula disebut.

Perkara 23 – Prosiding

1. Prosiding yang berhubungan dengan langkah-langkah yang diambil di bawah Konvensyen ini oleh Negara dipohon hendaklah dibawa hanya di hadapan badan yang sesuai Negara itu.
2. Prosiding yang berhubungan dengan langkah-langkah yang diambil di bawah Konvensyen ini oleh Negara pemohon, khususnya prosiding yang, dalam bidang tindakan mendapatkan balik, berkenaan dengan kewujudan atau amaun

tuntutan cukai atau surat cara yang membenarkan penguatkuasaannya, hendaklah dibawa di hadapan badan yang sesuai Negara itu. Jika prosiding situ dibawa, Negara pemohon hendaklah memaklumkan Negara dipohon yang hendaklah menggantung tatacara itu sementara menunggu keputusan badan yang berkenaan. Walau bagaimanapun, Negara dipohon hendaklah, jika diminta oleh Negara pemohon, mengambil langkah-langkah pemuliharaan untuk melindungi tindakan mendapatkan balik. Negara dipohon juga boleh dimaklumkan mengenai prosiding itu oleh mana-mana orang yang berkepentingan. Apabila maklumat itu diterima, Negara dipohon hendaklah berunding mengenai perkara itu, jika perlu, dengan Negara pemohon.

3. Sebaik sahaja keputusan muktamad dalam prosiding itu telah diberikan, Negara dipohon atau Negara pemohon, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah memberitahu Negara yang satu lagi mengenai keputusan itu dan implikasi terhadap permintaan bagi bantuan itu.

Bab V – Peruntukan khas

Perkara 24 – Pelaksanaan Konvensyen

1. Pihak-Pihak hendaklah berkomunikasi antara satu sama lain bagi pelaksanaan Konvensyen ini melalui pihak berkuasa berwibawa mereka masing-masing. Pihak-pihak berkuasa berwibawa boleh berkomunikasi secara terus bagi maksud ini dan boleh memberi kuasa kepada pihak berkuasa bawahan untuk bertindak bagi pihak mereka. Pihak-pihak berkuasa berwibawa bagi dua atau lebih Pihak boleh bersama-sama bersetuju mengenai cara pemakaian Konvensyen ini dalam kalangan mereka.
2. Jika Negara dipohon fikirkan bahawa pemakaian Konvensyen ini dalam hal tertentu akan memberikan akibat yang serius dan tidak diingini, pihak-pihak berkuasa berwibawa Negara dipohon dan Negara pemohon hendaklah berunding sesama sendiri dan berusaha untuk menyelesaikan situasi itu melalui persetujuan bersama.

3. Suatu badan penyelaras yang terdiri daripada wakil pihak-pihak berkuasa berwibawa Pihak-Pihak hendaklah mengawasi pelaksanaan dan kemajuan Konvensyen ini, di bawah naungan OECD. Untuk tujuan itu, badan penyelaras hendaklah mencadangkan apa-apa tindakan yang berkemungkinan untuk meneruskan matlamat am Konvensyen. Secara khususnya ia hendaklah bertindak sebagai suatu forum bagi kajian kaedah dan tatacara baharu untuk meningkatkan kerjasama antarabangsa dalam perkara cukai dan, jika sesuai, ia boleh mencadangkan semakan atau pindaan kepada Konvensyen. Negara yang telah menandatangani tetapi belum meratifikasi, menerima atau meluluskan Konvensyen berhak untuk diwakili dalam mesyuarat badan penyelaras sebagai pemerhati.
4. Suatu Pihak boleh meminta badan penyelaras untuk memberikan pendapat mengenai tafsiran peruntukan dalam Konvensyen.
5. Jika kesukaran atau keraguan timbul antara dua atau lebih Pihak tentang pelaksanaan atau tafsiran Konvensyen, pihak berkuasa berwibawa Pihak-Pihak itu hendaklah berusaha untuk menyelesaikan perkara itu melalui persetujuan bersama. Persetujuan itu hendaklah disampaikan kepada badan penyelaras.
6. Setiausaha Agung OECD hendaklah memaklumkan Pihak-Pihak, dan Negara-Negara Penandatangan yang masih belum meratifikasi, menerima atau meluluskan Konvensyen, pendapat yang diberikan oleh badan penyelaras mengikut peruntukan perenggan 4 di atas dan persetujuan bersama yang dicapai di bawah perenggan 5 di atas.

Perkara 25 - Bahasa

Permintaan bagi bantuan dan jawapan kepadanya hendaklah dibuat dalam salah satu bahasa rasmi OECD dan Majlis Eropah atau dalam apa-apa bahasa lain yang dipersetujui secara dua hala antara Negara-Negara Pejanji yang berkenaan.

Perkara 26 – Kos

Melainkan jika dipersetujui sebaliknya secara dua hala oleh Pihak-Pihak yang berkenaan:

- a. kos biasa yang dilakukan dalam memberikan bantuan hendaklah ditanggung oleh Negara dipohon;
- b. kos luar biasa yang dilakukan dalam memberikan bantuan hendaklah ditanggung oleh Negara pemohon.

Bab VI – Peruntukan akhir**Perkara 27 – Perjanjian atau perkiraan antarabangsa yang lain**

1. Kemungkinan bantuan yang diberikan oleh Konvensyen ini tidak menghadkan, atau dihadkan oleh, apa-apa yang terkandung dalam perjanjian antarabangsa yang sedia ada atau masa depan atau perkiraan lain antara Pihak-Pihak yang berkenaan atau surat cara lain berhubung dengan kerjasama dalam perkara cukai.
2. Walau apa pun perenggan 1, Pihak-Pihak yang merupakan Negara-Negara anggota Kesatuan Eropah boleh memakai, dalam hubungan bersama mereka, kemungkinan bantuan yang boleh diberikan oleh Konvensyen setakat kemungkinan bantuan itu membenarkan kerjasama yang lebih luas daripada kemungkinan yang ditawarkan oleh kaedah-kaedah Kesatuan Eropah yang terpakai.

Perkara 28 – Tandatangan dan permulaan kuat kuasa Konvensyen

1. Konvensyen ini hendaklah terbuka untuk ditandatangani oleh Negara-Negara anggota Majlis Eropah dan negara-negara anggota OECD. Ia adalah tertakluk kepada ratifikasi, penerimaan atau persetujuan. Surat cara ratifikasi, penerimaan atau persetujuan hendaklah didepositkan dengan salah satu Pemegang Simpanan.

2. Konvensyen ini hendaklah mula berkuat kuasa pada hari pertama bagi bulan yang mengikuti tamat tempoh tiga bulan selepas tarikh yang lima Negara telah menyatakan persetujuan mereka untuk terikat oleh Konvensyen mengikut peruntukan perenggan 1.
3. Berkenaan dengan mana-mana Negara anggota Majlis Eropah atau mana-mana negara anggota OECD yang kemudiannya menyatakan persetujuannya untuk terikat oleh Konvensyen, Konvensyen hendaklah mula berkuat kuasa pada hari pertama bagi bulan yang mengikuti tamat tempoh tiga bulan selepas tarikh surat cara ratifikasi, penerimaan atau persetujuan didepositkan.
4. Mana-mana Negara anggota Majlis Eropah atau mana-mana negara anggota OECD yang menjadi Pihak kepada Konvensyen selepas mula berkuat kuasanya Protokol yang meminda Konvensyen ini, dibuka untuk ditandatangani pada 27 Mei 2010 ("Protokol 2010"), hendaklah menjadi Pihak kepada Konvensyen sebagaimana yang dipinda oleh Protokol itu, melainkan jika mereka menyatakan niat yang berbeza dalam komunikasi bertulis kepada salah satu Pemegang Simpanan.
5. Selepas mula berkuat kuasanya Protokol 2010, mana-mana Negara yang bukan anggota Majlis Eropah atau anggota OECD boleh meminta untuk diundang untuk menandatangani dan meratifikasi Konvensyen ini sebagaimana yang dipinda oleh Protokol 2010. Apa-apa permintaan untuk perkara ini hendaklah ditujukan kepada salah satu Pemegang Simpanan, yang hendaklah menghantarnya kepada Pihak-Pihak. Pemegang Simpanan juga hendaklah memaklumkan Jawatankuasa Menteri Majlis Eropah dan Majlis OECD. Keputusan untuk mengundang Negara-Negara yang meminta sedemikian untuk menjadi Pihak kepada Konvensyen ini hendaklah dibuat secara sepersetujuan oleh Pihak-Pihak kepada Konvensyen ini melalui badan penyelaras. Berkenaan dengan mana-mana Negara yang meratifikasi Konvensyen sebagaimana yang dipinda oleh Protokol 2010 mengikut perenggan ini, Konvensyen ini hendaklah berkuat kuasa pada hari pertama bagi bulan yang mengikuti tamat tempoh tiga bulan selepas tarikh surat cara ratifikasi didepositkan dengan salah satu Pemegang Simpanan.

6. Peruntukan Konvensyen ini, sebagaimana yang dipinda oleh Protokol 2010, hendaklah mula berkuat kuasa bagi bantuan tadbir yang berhubung dengan tempoh boleh dicukai bermula pada atau selepas 1 Januari tahun yang mengikuti tahun Konvensyen ini, sebagaimana yang dipinda oleh Protokol 2010, mula berkuat kuasa berkenaan dengan suatu Pihak, atau jika tiada tempoh boleh dicukai, bagi bantuan tadbir berkaitan dengan caj cukai yang timbul pada atau selepas 1 Januari tahun yang mengikuti tahun yang Konvensyen, sebagaimana yang dipinda oleh Protokol 2010, mula berkuat kuasa berkenaan dengan suatu Pihak. Mana-mana dua atau lebih Pihak boleh bersama-sama bersetuju bahawa Konvensyen, sebagaimana yang dipinda oleh Protokol 2010, hendaklah mula berkuat kuasa bagi bantuan tadbir berhubung dengan tempoh boleh dicukai atau caj cukai yang lebih awal.
7. Walau apa pun perenggan 6, bagi perkara cukai yang melibatkan kelakuan sengaja yang boleh didakwa di bawah undang-undang jenayah Pihak pemohon, peruntukan Konvensyen ini, sebagaimana yang dipinda oleh Protokol 2010, hendaklah mula berkuat kuasa dari tarikh mula berkuat kuasanya berkenaan dengan suatu Pihak berhubung dengan tempoh boleh dicukai atau caj cukai yang lebih awal.

Perkara 29 – Pemakaian wilayah Konvensyen

1. Setiap Negara boleh, pada masa menandatangani, atau apabila mendepositkan surat cara ratifikasi, penerimaan atau persetujuan, menyatakan wilayah atau wilayah-wilayah yang baginya Konvensyen ini terpakai.
2. Mana-mana Negara boleh, pada mana-mana tarikh yang terkemudian, melalui suatu perisytiharan yang ditujukan kepada salah satu Pemegang Simpanan, meluaskan pemakaian Konvensyen ini bagi mana-mana wilayah lain yang dinyatakan dalam perisytiharan. Berkenaan dengan wilayah itu Konvensyen hendaklah mula berkuat kuasa pada hari pertama bagi bulan yang mengikuti tamat tempoh tiga bulan selepas tarikh perisytiharan itu diterima oleh Pemegang Simpanan.

3. Apa-apa perisytiharan yang dibuat di bawah salah satu daripada dua perenggan terdahulu boleh, berkenaan dengan mana-mana wilayah yang dinyatakan dalam perisytiharan itu, ditarik balik melalui suatu pemberitahuan yang ditujukan kepada salah satu Pemegang Simpanan. Penarikan balik itu hendaklah berkuat kuasa pada hari pertama bagi bulan yang mengikuti tamat tempoh tiga bulan selepas tarikh pemberitahuan itu diterima oleh Pemegang Simpanan.

Perkara 30 – Reservasi

1. Mana-mana Negara boleh, pada masa menandatangani atau mendepositkan surat cara ratifikasi, penerimaan atau persetujuannya atau pada mana-mana tarikh yang terkemudian, mengisytiharkan bahawa ia mengekalkan hak:
 - a. untuk tidak memberikan apa-apa bentuk bantuan berhubung dengan cukai Pihak-Pihak yang lain dalam mana-mana kategori yang disenaraikan dalam subperenggan b. perenggan 1 Perkara 2, dengan syarat bahawa ia telah tidak memasukkan apa-apa cukai domestik dalam kategori itu di bawah Lampiran A Konvensyen;
 - b. untuk tidak memberikan bantuan untuk mendapatkan balik apa-apa tuntutan cukai, atau mendapatkan balik suatu denda pentadbiran, bagi semua cukai atau hanya bagi cukai dalam satu atau lebih kategori yang disenaraikan dalam perenggan 1 Perkara 2;
 - c. untuk tidak memberikan bantuan berkenaan dengan apa-apa tuntutan cukai, yang sedia ada pada tarikh mula berkuat kuasa Konvensyen berkenaan dengan Negara itu atau, jika suatu reservasi telah dibuat sebelum itu di bawah subperenggan a. atau b. di atas, pada tarikh penarikan balik reservasi itu berhubung dengan cukai yang dalam kategori berkenaan;
 - d. untuk tidak memberikan bantuan dalam penyampaian dokumen bagi semua cukai atau hanya bagi cukai dalam satu atau lebih kategori yang disenaraikan dalam perenggan 1 Perkara 2;

- e. untuk tidak membenarkan penyampaian dokumen melalui pos sebagaimana yang diperuntukkan dalam perenggan 3 Perkara 17;
 - f. untuk memakai perenggan 7 Perkara 28 secara eksklusif bagi bantuan pentadbiran berhubung dengan tempoh boleh dicukai bermula pada atau selepas 1 Januari tahun ketiga sebelum tahun yang Konvensyen ini, sebagaimana yang dipinda oleh Protokol 2010, mula berkuat kuasa berkenaan dengan suatu Pihak, atau jika tiada tempoh boleh dicukai, bagi bantuan tadbir berkaitan dengan caj cukai yang timbul pada atau selepas 1 Januari tahun ketiga sebelum tahun yang Konvensyen, sebagaimana yang dipinda oleh Protokol 2010, mula berkuat kuasa berkenaan dengan suatu Pihak.
2. Tiada reservasi lain boleh dibuat.
 3. Selepas mula berkuat kuasanya Konvensyen berkenaan dengan suatu Pihak, Pihak itu boleh membuat satu atau lebih reservasi yang disenaraikan dalam perenggan 1 yang tidak dibuat pada masa ratifikasi, penerimaan atau persetujuan. Reservasi itu hendaklah mula berkuat kuasa pada hari pertama bagi bulan yang mengikut tamat tempoh tiga bulan selepas tarikh reservasi diterima oleh salah satu Pemegang Simpanan.
 4. Mana-mana Pihak yang telah membuat reservasi di bawah perenggan 1 dan 3 boleh secara keseluruhan atau sebahagiannya menarik balik melalui cara suatu pemberitahuan yang ditujukan kepada salah satu Pemegang Simpanan. Penarikan balik itu hendaklah berkuat kuasa pada tarikh pemberitahuan itu diterima oleh Pemegang Simpanan yang berkenaan.
 5. Suatu Pihak yang telah membuat suatu reservasi berkenaan dengan peruntukan Konvensyen ini tidak boleh menghendaki pemakaian peruntukan itu oleh mana-mana Pihak lain; ia boleh, walau bagaimanapun, jika reservasinya adalah sebahagian, menghendaki pemakaian peruntukan itu setakat yang ia sendiri telah menerimanya.

Perkara 31 – Pembatalan

1. Mana-mana Pihak boleh, pada bila-bila masa, membatalkan Konvensyen ini dengan cara pemberitahuan yang ditujukan kepada salah satu Pemegang Simpanan.
2. Pembatalan itu hendaklah mula berkuat kuasa pada hari pertama bagi bulan yang mengikut tamat tempoh tiga bulan selepas tarikh pemberitahuan itu diterima oleh Pemegang Simpanan.
3. Mana-mana Pihak yang membatalkan Konvensyen hendaklah kekal terikat oleh peruntukan Perkara 22 selagi ia mengekalkan dalam milikannya apa-apa dokumen atau maklumat yang diperolehnya di bawah Konvensyen.

Perkara 32 – Pemegang simpanan dan fungsinya

1. Pemegang Simpanan yang dengannya suatu tindakan, pemberitahuan atau komunikasi telah dilaksanakan, hendaklah memberitahu Negara-Negara anggota Majlis Eropah dan negara anggota OECD dan mana-mana Pihak kepada Konvensyen ini:
 - a. apa-apa tandatangan;
 - b. pendepositan apa-apa surat cara ratifikasi, penerimaan atau persetujuan;
 - c. mana-mana tarikh mula berkuat kuasa Konvensyen ini mengikut peruntukan Perkara 28 dan 29;
 - d. apa-apa perisytiharan yang dibuat menurut peruntukan perenggan 3 Perkara 4 atau perenggan 3 Perkara 9 dan penarikan balik apa-apa perisytiharan itu;
 - e. apa-apa reservasi yang dibuat menurut peruntukan Perkara 30 dan penarikan balik apa-apa reservasi yang dilakukan menurut peruntukan perenggan 4 Perkara 30;

- f. apa-apa pemberitahuan yang diterima menurut peruntukan perenggan 3 atau 4 Perkara 2, perenggan 3 Perkara 3, Perkara 29 atau perenggan 1 Perkara 31;
 - g. apa-apa tindakan, pemberitahuan atau komunikasi lain yang berhubungan dengan Konvensyen ini.
2. Pemegang Simpanan yang menerima suatu komunikasi atau membuat suatu pemberitahuan menurut peruntukan perenggan 1 hendaklah serta-merta memaklumkan Pemegang Simpanan yang lain mengenainya.

Pada menyaksikan hal tersebut yang bertandatangan di bawah ini, yang diberi kuasa dengan sewajarnya, telah menandatangani Konvensyen.

Dibuat oleh Pemegang Simpanan pada 1 Jun 2011 menurut Perkara X.4 Protokol yang meminda Konvensyen mengenai Bantuan Tadbir Bersama dalam Perkara Cukai, dalam bahasa Inggeris dan bahasa Perancis, kedua-dua teks adalah sama sahinya, dalam dua salinan yang satu daripadanya hendaklah didepositkan di dalam arkib setiap Pemegang Simpanan. Pemegang Simpanan hendaklah menghantar sesalinan yang diperakui kepada setiap Pihak kepada Konvensyen sebagaimana yang dipinda oleh Protokol dan kepada setiap Negara yang berhak untuk menjadi pihak.

LAMPIRAN A

CUKAI YANG SEDIA ADA YANG BAGINYA KONVENSYEN TERPAKAI

1. Perkara 2, perenggan 1.a.i:
 - (a) cukai pendapatan
 - (b) cukai pendapatan Petroleum

2. Perkara 2, perenggan 1.a.ii:

cukai keuntungan harta tanah

LAMPIRAN B
PIHAK BERKUASA BERWIBAWA

Berhubung dengan Malaysia, istilah “pihak berkuasa berwibawa” ertinya Menteri Kewangan atau wakilnya di sisi undang-undang

LAMPIRAN C
TAKRIF RAKYAT

Berhubung dengan Malaysia, istilah “rakyat” ertinya:

- (a) mana-mana individu yang memiliki kerakyatan atau kewarganegaraan Malaysia
- (b) mana-mana orang di sisi undang-undang, perkongsian atau persatuan dan entiti lain yang memperoleh statusnya yang sedemikian daripada undang-undang yang berkuat kuasa di Malaysia.

Dibuat 19 Disember 2016

[Perb 0.6869/47(S).16]; LHDN.01/10.5-1/64-26; PN(PU2)80/LXXXV]

DATUK JOHARI BIN ABDUL GHANI
Menteri Kewangan Kedua

[Akan dibentangkan di Dewan Rakyat menurut subseksyen 132B(2) Akta Cukai Pendapatan 1967]

INCOME TAX ACT 1967

INCOME TAX (CONVENTION ON MUTUAL ADMINISTRATIVE ASSISTANCE
IN TAX MATTERS) ORDER 2016

IN exercise of the powers conferred by section 132B of the Income Tax Act 1967 [*Act 53*], the Minister makes the following order:

Citation

1. This order may be cited as the **Income Tax (Convention on Mutual Administrative Assistance in Tax Matters) Order 2016**.

Mutual administrative assistance in tax matters

2. It is declared that the arrangements specified in the Schedule have been made by the Government of Malaysia and the governments which have signed the Convention on Mutual Administrative Assistance in Tax Matters in order to foster all forms of administrative assistance in matters concerning taxes of any kind and that it is expedient that those arrangements shall have effect.

SCHEDULE

CONVENTION ON MUTUAL ADMINISTRATIVE ASSISTANCE IN TAX MATTERS

Text amended by the provisions of the Protocol amending the Convention on Mutual Administrative Assistance in Tax Matters, which entered into force on 1st June 2011.

Preamble

The member States of the Council of Europe and the member countries of the Organisation for Economic Co-operation and Development (OECD), signatories of this Convention,

Considering that the development of international movement of persons, capital, goods and services – although highly beneficial in itself – has increased the possibilities of tax avoidance and evasion and therefore requires increasing co-operation among tax authorities;

Welcoming the various efforts made in recent years to combat tax avoidance and tax evasion on an international level, whether bilaterally or multilaterally;

Considering that a co-ordinated effort between States is necessary in order to foster all forms of administrative assistance in matters concerning taxes of any kind whilst at the same time ensuring adequate protection of the rights of taxpayers;

Recognising that international co-operation can play an important part in facilitating the proper determination of tax liabilities and in helping the taxpayer to secure his rights;

Considering that fundamental principles entitling every person to have his rights and obligations determined in accordance with a proper legal procedure should be recognised as applying to tax matters in all States and that States should endeavour to protect the legitimate interests of taxpayers, including appropriate protection against discrimination and double taxation;

Convinced therefore that States should carry out measures or supply information, having regard to the necessity of protecting the confidentiality of information, and taking account of international instruments for the protection of privacy and flows of personal data;

Considering that a new co-operative environment has emerged and that it is desirable that a multilateral instrument is made available to allow the widest number of States to obtain the benefits of the new co-operative environment and at the same time implement the highest international standards of co-operation in the tax field;

Desiring to conclude a convention on mutual administrative assistance in tax matters,

Have agreed as follows:

Chapter I – Scope of the Convention

Article 1 – Object of the Convention and persons covered

1. The Parties shall, subject to the provisions of Chapter IV, provide administrative assistance to each other in tax matters. Such assistance may involve, where appropriate, measures taken by judicial bodies.
2. Such administrative assistance shall comprise:
 - a. exchange of information, including simultaneous tax examinations and participation in tax examinations abroad;
 - b. assistance in recovery, including measures of conservancy; and
 - c. service of documents.
3. A Party shall provide administrative assistance whether the person affected is a resident or national of a Party or of any other State.

Article 2 – Taxes covered

1. This Convention shall apply:
 - a. to the following taxes:
 - i. taxes on income or profits,
 - ii. taxes on capital gains which are imposed separately from the tax on income or profits,
 - iii. taxes on net wealth,
- imposed on behalf of a Party; and

- b. to the following taxes:
 - i. taxes on income, profits, capital gains or net wealth which are imposed on behalf of political subdivisions or local authorities of a Party,
 - ii. compulsory social security contributions payable to general government or to social security institutions established under public law, and
 - iii. taxes in other categories, except customs duties, imposed on behalf of a Party, namely:
 - A. estate, inheritance or gift taxes,
 - B. taxes on immovable property,
 - C. general consumption taxes, such as value added or sales taxes,
 - D. specific taxes on goods and services such as excise taxes,
 - E. taxes on the use or ownership of motor vehicles,
 - F. taxes on the use or ownership of movable property other than motor vehicles,
 - G. any other taxes;
 - iv. taxes in categories referred to in sub-paragraph iii. above which are imposed on behalf of political subdivisions or local authorities of a Party.
- 2. The existing taxes to which the Convention shall apply are listed in Annex A in the categories referred to in paragraph 1.
- 3. The Parties shall notify the Secretary General of the Council of Europe or the Secretary General of OECD (hereinafter referred to as the “Depositaries”) of any change to be made to Annex A as a result of a modification of the list mentioned in paragraph 2. Such change shall take effect on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of

such notification by the Depositary.

4. The Convention shall also apply, as from their adoption, to any identical or substantially similar taxes which are imposed in a Contracting State after the entry into force of the Convention in respect of that Party in addition to or in place of the existing taxes listed in Annex A and, in that event, the Party concerned shall notify one of the Depositaries of the adoption of the tax in question.

Chapter II – General definitions

Article 3 – Definitions

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:
 - a. the terms “applicant State” and “requested State” mean respectively any Party applying for administrative assistance in tax matters and any Party requested to provide such assistance;
 - b. the term “tax” means any tax or social security contribution to which the Convention applies pursuant to Article 2;
 - c. the term “tax claim” means any amount of tax, as well as interest thereon, related administrative fines and costs incidental to recovery, which are owed and not yet paid;
 - d. the term “competent authority” means the persons and authorities listed in Annex B;
 - e. the term “nationals” in relation to a Party means:
 - i. all individuals possessing the nationality of that Party, and
 - ii. all legal persons, partnerships, associations and other entities deriving their status as such from the laws in force in that Party.

For each Party that has made a declaration for that purpose, the terms used above will be understood as defined in Annex C.

2. As regards the application of the Convention by a Party, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the law of that Party concerning the taxes covered by the Convention.
3. The Parties shall notify one of the Depositaries of any change to be made to Annexes B and C. Such change shall take effect on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such notification by the Depositary in question.

Chapter III – Forms of assistance

Section I – Exchange of information

Article 4 – General provision

1. The Parties shall exchange any information, in particular as provided in this section, that is foreseeably relevant for the administration or enforcement of their domestic laws concerning the taxes covered by this Convention.
2. Deleted.
3. Any Party may, by a declaration addressed to one of the Depositaries, indicate that, according to its internal legislation, its authorities may inform its resident or national before transmitting information concerning him, in conformity with Articles 5 and 7.

Article 5 – Exchange of information on request

1. At the request of the applicant State, the requested State shall provide the applicant State with any information referred to in Article 4 which concerns particular persons or transactions.
2. If the information available in the tax files of the requested State is not sufficient to enable it to comply with the request for information, that State shall take all relevant measures to provide the applicant State with the information requested.

Article 6 – Automatic exchange of information

With respect to categories of cases and in accordance with procedures which they shall determine by mutual agreement, two or more Parties shall automatically exchange the information referred to in Article 4.

Article 7 – Spontaneous exchange of information

1. A Party shall, without prior request, forward to another Party information of which it has knowledge in the following circumstances:
 - a. the first-mentioned Party has grounds for supposing that there may be a loss of tax in the other Party;
 - b. a person liable to tax obtains a reduction in or an exemption from tax in the first-mentioned Party which would give rise to an increase in tax or to liability to tax in the other Party;
 - c. business dealings between a person liable to tax in a Party and a person liable to tax in another Party are conducted through one or more countries in such a way that a saving in tax may result in one or the other Party or in both;
 - d. a Party has grounds for supposing that a saving of tax may result from artificial transfers of profits within groups of enterprises;
 - e. information forwarded to the first-mentioned Party by the other Party has enabled information to be obtained which may be relevant in assessing liability to tax in the latter Party.
2. Each Party shall take such measures and implement such procedures as are necessary to ensure that information described in paragraph 1 will be made available for transmission to another Party.

Article 8 – Simultaneous tax examinations

1. At the request of one of them, two or more Parties shall consult together for the purposes of determining cases and procedures for simultaneous tax examinations. Each Party involved shall decide whether or not it wishes to participate in a particular simultaneous tax examination.
2. For the purposes of this Convention, a simultaneous tax examination means an arrangement between two or more Parties to examine simultaneously, each in its own territory, the tax affairs of a person or persons in which they have a common or related interest, with a view to exchanging any relevant information which they so obtain.

Article 9 – Tax examinations abroad

1. At the request of the competent authority of the applicant State, the competent authority of the requested State may allow representatives of the competent authority of the applicant State to be present at the appropriate part of a tax examination in the requested State.
2. If the request is acceded to, the competent authority of the requested State shall, as soon as possible, notify the competent authority of the applicant State about the time and place of the examination, the authority or official designated to carry out the examination and the procedures and conditions required by the requested State for the conduct of the examination. All decisions with respect to the conduct of the tax examination shall be made by the requested State.
3. A Party may inform one of the Depositories of its intention not to accept, as a general rule, such requests as are referred to in paragraph 1. Such a declaration may be made or withdrawn at any time.

Article 10 – Conflicting information

If a Party receives from another Party information about a person's tax affairs which appears to it to conflict with information in its possession, it shall so advise the Party which has provided the information.

Section II - Assistance in recovery

Article 11 – Recovery of tax claims

1. At the request of the applicant State, the requested State shall, subject to the provisions of Articles 14 and 15, take the necessary steps to recover tax claims of the first-mentioned State as if they were its own tax claims.
2. The provision of paragraph 1 shall apply only to tax claims which form the subject of an instrument permitting their enforcement in the applicant State and, unless otherwise agreed between the Parties concerned, which are not contested. However, where the claim is against a person who is not a resident of the applicant State, paragraph 1 shall only apply, unless otherwise agreed between the Parties concerned, where the claim may no longer be contested.
3. The obligation to provide assistance in the recovery of tax claims concerning a deceased person or his estate, is limited to the value of the estate or of the property acquired by each beneficiary of the estate, according to whether the claim is to be recovered from the estate or from the beneficiaries thereof.

Article 12 – Measures of conservancy

At the request of the applicant State, the requested State shall, with a view to the recovery of an amount of tax, take measures of conservancy even if the claim is contested or is not yet the subject of an instrument permitting enforcement.

Article 13 – Documents accompanying the request

1. The request for administrative assistance under this section shall be accompanied by:
 - a. a declaration that the tax claim concerns a tax covered by the Convention and, in the case of recovery that, subject to paragraph 2 of Article 11, the tax claim is not or may not be contested,
 - b. an official copy of the instrument permitting enforcement in the applicant State, and

- c. any other document required for recovery or measures of conservancy.
2. The instrument permitting enforcement in the applicant State shall, where appropriate and in accordance with the provisions in force in the requested State, be accepted, recognised, supplemented or replaced as soon as possible after the date of the receipt of the request for assistance, by an instrument permitting enforcement in the latter State.

Article 14 – Time limits

1. Questions concerning any period beyond which a tax claim cannot be enforced shall be governed by the law of the applicant State. The request for assistance shall give particulars concerning that period.
2. Acts of recovery carried out by the requested State in pursuance of a request for assistance, which, according to the laws of that State, would have the effect of suspending or interrupting the period mentioned in paragraph 1, shall also have this effect under the laws of the applicant State. The requested State shall inform the applicant State about such acts.
3. In any case, the requested State is not obliged to comply with a request for assistance which is submitted after a period of 15 years from the date of the original instrument permitting enforcement.

Article 15 – Priority

The tax claim in the recovery of which assistance is provided shall not have in the requested State any priority specially accorded to the tax claims of that State even if the recovery procedure used is the one applicable to its own tax claims.

Article 16 – Deferral of payment

The requested State may allow deferral of payment or payment by installments if its laws or administrative practice permit it to do so in similar circumstances, but shall first inform the applicant State.

Section III – Service of documents

Article 17 – Service of documents

1. At the request of the applicant State, the requested State shall serve upon the addressee documents, including those relating to judicial decisions, which emanate from the applicant State and which relate to a tax covered by this Convention.
2. The requested State shall effect service of documents:
 - a. by a method prescribed by its domestic laws for the service of documents of a substantially similar nature;
 - b. to the extent possible, by a particular method requested by the applicant State or the closest to such method available under its own laws.
3. A Party may effect service of documents directly through the post on a person within the territory of another Party.
4. Nothing in the Convention shall be construed as invalidating any service of documents by a Party in accordance with its laws.
5. When a document is served in accordance with this article, it need not be accompanied by a translation. However, where it is satisfied that the addressee cannot understand the language of the document, the requested State shall arrange to have it translated into or a summary drafted in its or one of its official languages. Alternatively, it may ask the applicant State to have the document either translated into or accompanied by a summary in one of the official languages of the requested State, the Council of Europe or the OECD.

Chapter IV – Provisions relating to all forms of assistance

Article 18 – Information to be provided by the applicant State

1. A request for assistance shall indicate where appropriate:
 - a. the authority or agency which initiated the request made by the

- competent authority;
- b. the name, address, or any other particulars assisting in the identification of the person in respect of whom the request is made;
 - c. in the case of a request for information, the form in which the applicant State wishes the information to be supplied in order to meet its needs;
 - d. in the case of a request for assistance in recovery or measures of conservancy, the nature of the tax claim, the components of the tax claim and the assets from which the tax claim may be recovered;
 - e. in the case of a request for service of documents, the nature and the subject of the document to be served;
 - f. whether it is in conformity with the law and administrative practice of the applicant State and whether it is justified in the light of the requirements of Article 21.2.g.
2. As soon as any other information relevant to the request for assistance comes to its knowledge, the applicant State shall forward it to the requested State.

Article 19 – Deleted

Article 20 – Response to the request for assistance

1. If the request for assistance is complied with, the requested State shall inform the applicant State of the action taken and of the result of the assistance as soon as possible.
2. If the request is declined, the requested State shall inform the applicant State of that decision and the reason for it as soon as possible.
3. If, with respect to a request for information, the applicant State has specified the form in which it wishes the information to be supplied and the requested State is in a position to do so, the requested State shall supply it in the form requested.

Article 21 – Protection of persons and limits to the obligation to provide assistance

1. Nothing in this Convention shall affect the rights and safeguards secured to persons by the laws or administrative practice of the requested State.
2. Except in the case of Article 14, the provisions of this Convention shall not be construed so as to impose on the requested State the obligation:
 - a. to carry out measures at variance with its own laws or administrative practice or the laws or administrative practice of the applicant State;
 - b. to carry out measures which would be contrary to public policy (*ordre public*);
 - c. to supply information which is not obtainable under its own laws or its administrative practice or under the laws of the applicant State or its administrative practice;
 - d. to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret, or trade process, or information the disclosure of which would be contrary to public policy (*ordre public*);
 - e. to provide administrative assistance if and insofar as it considers the taxation in the applicant State to be contrary to generally accepted taxation principles or to the provisions of a convention for the avoidance of double taxation, or of any other convention which the requested State has concluded with the applicant State;
 - f. to provide administrative assistance for the purpose of administering or enforcing a provision of the tax law of the applicant State, or any requirement connected therewith, which discriminates against a national of the requested State as compared with a national of the applicant State in the same circumstances;

of, or the determination of appeals in relation to, taxes of that Party, or the oversight of the above. Only the persons or authorities mentioned above may use the information and then only for such purposes. They may, notwithstanding the provisions of paragraph 1, disclose it in public court proceedings or in judicial decisions relating to such taxes.

3. If a Party has made a reservation provided for in sub-paragraph a. of paragraph 1 of Article 30, any other Party obtaining information from that Party shall not use it for the purpose of a tax in a category subject to the reservation. Similarly, the Party making such a reservation shall not use information obtained under this Convention for the purpose of a tax in a category subject to the reservation.
4. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1, 2 and 3, information received by a Party may be used for other purposes when such information may be used for such other purposes under the laws of the supplying Party and the competent authority of that Party authorises such use. Information provided by a Party to another Party may be transmitted by the latter to a third Party, subject to prior authorisation by the competent authority of the first-mentioned Party.

Article 23 – Proceedings

1. Proceedings relating to measures taken under this Convention by the requested State shall be brought only before the appropriate body of that State.
2. Proceedings relating to measures taken under this Convention by the applicant State, in particular those which, in the field of recovery, concern the existence or the amount of the tax claim or the instrument permitting its enforcement, shall be brought only before the appropriate body of that State. If such proceedings are brought, the applicant State shall inform the requested State which shall suspend the procedure pending the decision of the body in question. However, the requested State shall, if asked by the applicant State, take measures of conservancy to safeguard recovery. The requested State can also be informed of such proceedings by any interested person. Upon receipt of such information the requested State shall consult on the matter, if necessary, with the applicant State.

3. As soon as a final decision in the proceedings has been given, the requested State or the applicant State, as the case may be, shall notify the other State of the decision and the implications which it has for the request for assistance.

Chapter V – Special provisions

Article 24 – Implementation of the Convention

1. The Parties shall communicate with each other for the implementation of this Convention through their respective competent authorities. The competent authorities may communicate directly for this purpose and may authorise subordinate authorities to act on their behalf. The competent authorities of two or more Parties may mutually agree on the mode of application of the Convention among themselves.
2. Where the requested State considers that the application of this Convention in a particular case would have serious and undesirable consequences, the competent authorities of the requested and of the applicant State shall consult each other and endeavour to resolve the situation by mutual agreement.
3. A co-ordinating body composed of representatives of the competent authorities of the Parties shall monitor the implementation and development of this Convention, under the aegis of the OECD. To that end, the co-ordinating body shall recommend any action likely to further the general aims of the Convention. In particular it shall act as a forum for the study of new methods and procedures to increase international co-operation in tax matters and, where appropriate, it may recommend revisions or amendments to the Convention. States which have signed but not yet ratified, accepted or approved the Convention are entitled to be represented at the meetings of the co-ordinating body as observers.
4. A Party may ask the co-ordinating body to furnish opinions on the interpretation of the provisions of the Convention.
5. Where difficulties or doubts arise between two or more Parties regarding the implementation or interpretation of the Convention, the competent authorities of those Parties shall endeavour to resolve the matter by mutual agreement. The

agreement shall be communicated to the co-ordinating body.

6. The Secretary General of OECD shall inform the Parties, and the Signatory States which have not yet ratified, accepted or approved the Convention, of opinions furnished by the co-ordinating body according to the provisions of paragraph 4 above and of mutual agreements reached under paragraph 5 above.

Article 25 – Language

Requests for assistance and answers thereto shall be drawn up in one of the official languages of the OECD and of the Council of Europe or in any other language agreed bilaterally between the Contracting States concerned.

Article 26 – Costs

Unless otherwise agreed bilaterally by the Parties concerned:

- a. ordinary costs incurred in providing assistance shall be borne by the requested State;
- b. extraordinary costs incurred in providing assistance shall be borne by the applicant State.

Chapter VI – Final provisions

Article 27 – Other international agreements or arrangements

1. The possibilities of assistance provided by this Convention do not limit, nor are they limited by, those contained in existing or future international agreements or other arrangements between the Parties concerned or other instruments which relate to co-operation in tax matters.
2. Notwithstanding paragraph 1, those Parties which are member States of the European Union can apply, in their mutual relations, the possibilities of assistance provided for by the Convention in so far as they allow a wider co-operation than the possibilities offered by the applicable European Union rules.

Article 28 – Signature and entry into force of the Convention

1. This Convention shall be open for signature by the member States of the Council of Europe and the member countries of OECD. It is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with one of the Depositaries.
2. This Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which five States have expressed their consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of paragraph 1.
3. In respect of any member State of the Council of Europe or any member country of OECD which subsequently expresses its consent to be bound by it, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the deposit of the instrument of ratification, acceptance or approval.
4. Any member State of the Council of Europe or any member country of OECD which becomes a Party to the Convention after the entry into force of the Protocol amending this Convention, opened for signature on 27th May 2010 (the “2010 Protocol”), shall be a Party to the Convention as amended by that Protocol, unless they express a different intention in a written communication to one of the Depositaries.
5. After the entry into force of the 2010 Protocol, any State which is not a member of the Council of Europe or of the OECD may request to be invited to sign and ratify this Convention as amended by the 2010 Protocol. Any request to this effect shall be addressed to one of the Depositaries, who shall transmit it to the Parties. The Depositary shall also inform the Committee of Ministers of the Council of Europe and the OECD Council. The decision to invite States which so request to become Party to this Convention shall be taken by consensus by the Parties to the Convention through the co-ordinating body. In respect of any State ratifying the Convention as amended by the 2010 Protocol in accordance with this paragraph, this Convention shall enter into force on the first day of the

month following the expiration of a period of three months after the date of deposit of the instrument of ratification with one of the Depositaries.

6. The provisions of this Convention, as amended by the 2010 Protocol, shall have effect for administrative assistance related to taxable periods beginning on or after 1 January of the year following the one in which the Convention, as amended by the 2010 Protocol, entered into force in respect of a Party, or where there is no taxable period, for administrative assistance related to charges to tax arising on or after 1 January of the year following the one in which the Convention, as amended by the 2010 Protocol, entered into force in respect of a Party. Any two or more Parties may mutually agree that the Convention, as amended by the 2010 Protocol, shall have effect for administrative assistance related to earlier taxable periods or charges to tax.
7. Notwithstanding paragraph 6, for tax matters involving intentional conduct which is liable to prosecution under the criminal laws of the applicant Party, the provisions of this Convention, as amended by the 2010 Protocol, shall have effect from the date of entry into force in respect of a Party in relation to earlier taxable periods or charges to tax.

Article 29 – Territorial application of the Convention

1. Each State may, at the time of signature, or when depositing its instrument of ratification, acceptance or approval, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.
2. Any State may, at any later date, by a declaration addressed to one of the Depositaries, extend the application of this Convention to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such declaration by the Depositary.
3. Any declaration made under either of the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to one of the Depositaries. The withdrawal shall become

effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such notification by the Depository.

Article 30 – Reservations

1. Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance or approval or at any later date, declare that it reserves the right:
 - a. not to provide any form of assistance in relation to the taxes of other Parties in any of the categories listed in sub-paragraph b. of paragraph 1 of Article 2, provided that it has not included any domestic tax in that category under Annex A of the Convention;
 - b. not to provide assistance in the recovery of any tax claim, or in the recovery of an administrative fine, for all taxes or only for taxes in one or more of the categories listed in paragraph 1 of Article 2;
 - c. not to provide assistance in respect of any tax claim, which is in existence at the date of entry into force of the Convention in respect of that State or, where a reservation has previously been made under sub-paragraph a. or b. above, at the date of withdrawal of such a reservation in relation to taxes in the category in question;
 - d. not to provide assistance in the service of documents for all taxes or only for taxes in one or more of the categories listed in paragraph 1 of Article 2;
 - e. not to permit the service of documents through the post as provided for in paragraph 3 of Article 17;
 - f. to apply paragraph 7 of Article 28 exclusively for administrative assistance related to taxable periods beginning on or after 1 January of the third year preceding the one in which the Convention, as amended by the 2010 Protocol, entered into force in respect of a Party, or where there is

no taxable period, for administrative assistance related to charges to tax arising on or after 1 January of the third year preceding the one in which the Convention, as amended by the 2010 Protocol, entered into force in respect of a Party.

2. No other reservation may be made.
3. After the entry into force of the Convention in respect of a Party, that Party may make one or more of the reservations listed in paragraph 1 which it did not make at the time of ratification, acceptance or approval. Such reservations shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the reservation by one of the Depositaries.
4. Any Party which has made a reservation under paragraphs 1 and 3 may wholly or partly withdraw it by means of a notification addressed to one of the Depositaries. The withdrawal shall take effect on the date of receipt of such notification by the Depositary in question.
5. A Party which has made a reservation in respect of a provision of this Convention may not require the application of that provision by any other Party; it may, however, if its reservation is partial, require the application of that provision insofar as it has itself accepted it.

Article 31 – Denunciation

1. Any Party may, at any time, denounce this Convention by means of a notification addressed to one of the Depositaries.
2. Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the notification by the Depositary.
3. Any Party which denounces the Convention shall remain bound by the provisions of Article 22 for as long as it retains in its possession any documents

or information obtained under the Convention.

Article 32 – Depositaries and their functions

1. The Depositary with whom an act, notification or communication has been accomplished, shall notify the member States of the Council of Europe and the member countries of OECD and any Party to this Convention of:
 - a. any signature;
 - b. the deposit of any instrument of ratification, acceptance or approval;
 - c. any date of entry into force of this Convention in accordance with the provisions of Articles 28 and 29;
 - d. any declaration made in pursuance of the provisions of paragraph 3 of Article 4 or paragraph 3 of Article 9 and the withdrawal of any such declaration;
 - e. any reservation made in pursuance of the provisions of Article 30 and the withdrawal of any reservation effected in pursuance of the provisions of paragraph 4 of Article 30;
 - f. any notification received in pursuance of the provisions of paragraph 3 or 4 of Article 2, paragraph 3 of Article 3, Article 29 or paragraph 1 of Article 31;
 - g. any other act, notification or communication relating to this Convention.
2. The Depositary receiving a communication or making a notification in pursuance of the provisions of paragraph 1 shall inform immediately the other Depositary thereof.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed the Convention.

Established by the Depositaries the 1st day of June 2011 pursuant to Article X.4 of the Protocol amending the Convention on Mutual Administrative Assistance in Tax Matters, in English and French, both texts being equally authentic, in two copies of which one shall be deposited in the archives of each Depositary. The Depositaries shall transmit a certified copy to each Party to the Convention as amended by the Protocol and to each State entitled to become a party.

ANNEX A

EXISTING TAXES TO WHICH THE CONVENTION APPLY

1. Article 2 paragraph 1.a.i:
 - (a) income tax
 - (b) petroleum income tax

2. Article 2, paragraph 1.a.ii:

tax on property profits

ANNEX B

COMPETENT AUTHORITIES

In relation to Malaysia, the term “competent authority” means the Minister of Finance or his legal representative

ANNEX C

DEFINITION OF NATIONAL

In relation to Malaysia, the term “national” means:

- (a) any individual possessing the nationality or citizenship of Malaysia

(b) any legal person, partnership or association and other entities deriving his status as such from the laws in force in Malaysia

Made 19 December 2016

[Perb 0.6869/47(SJ.16); LHDN.01/10.5-1/64-26; PN(PU2)80/LXXXV]

DATUK JOHARI BIN ABDUL GHANI
Second Minister of Finance

[To be laid before the Dewan Rakyat pursuant to subsection 132B(2) of the Income Tax Act 1967]